

Блогінг як сучасний засіб політичної комунікації

УДК 323.21 (4776)
DOI <https://doi.org/10.24195/2414-9616.2024-4.3>

Бахметьев Андрій Євгенійович
аспірант кафедри
політичних наук і права
ДЗ «Південноукраїнський національний
педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського»
вул. Старопортофранківська, 26,
Одеса, Україна
ORCID: 0000-0002-8509-0003

У статті розглядається специфіка використання політичного блогу як інструменту політичної комунікації сучасних українських політиків.

Обґрунтовано, що останні роки стали переломним моментом у використанні блогінгу як засобу політичної комунікації, оскільки цей інструмент став важливим для взаємодії політиків з виборцями. Сьогодні, політичні лідери активно використовують блоги та соціальні мережі для просування своїх ідей та програм, політичний блогінг здобув статус ефективної технології комунікації, здатної протистояти традиційним ЗМІ та адміністративному ресурсу.

Визначено, що блогінг як сучасний інструмент політичної комунікації кардинально відрізняється від традиційних форм політичного впливу. Соціальні медіа та платформи для блогінгу забезпечують безпосередній і персоналізований зв'язок з електоратом, що робить цю форму комунікації унікальною та впливовою. Політики отримують можливість контролювати свої повідомлення без участі традиційних медіа, які раніше були монополістами у формуванні громадської думки.

Показано, що процес віртуалізації політичної комунікації не лише змінив форми взаємодії з громадськістю, але й призвів до появи нових інструментів аналізу громадської думки, що базуються на даних із соціальних мереж та блогів. Це дозволяє політичним акторам більш точно розуміти настрої виборців та адаптувати свої стратегії відповідно до змін у суспільстві.

Визначено особливості блогінгу як політичного інструменту, зокрема його здатність забезпечувати швидку реакцію на події, мобілізувати підтримку та впливати на формування громадської думки. Політичні лідери використовують блоги для просування своїх позицій, реагування на кризи та створення іміджу, орієнтованого на пряму комунікацію з електоратом.

Підсумовано, що блогінг, як засіб політичної комунікації, не є лише сучасною тенденцією, а представляє собою важливий елемент демократичного процесу, який дозволяє політикам більш ефективно взаємодіяти з громадськістю. Розвиток політичного блогінгу в Україні, попри виклики та труднощі, має позитивні перспективи та сприятиме поступовим змінам у масовій свідомості та політичній культурі країни.

Ключові слова: політичний блогінг, політичний блог, блогосфера, блогінг, політична комунікація, засоби масової інформації, політична свідомість, громадська думка, соціальні медіа.

Вступ. Сучасне інформаційне суспільство, яке стрімко розвивається завдяки новітнім технологіям, суттєво впливає на політичні процеси та методи комунікації між владою і громадянами. В останні роки особливої уваги набуває явище політичного блогінгу – використання соціальних медіа та онлайн-платформ для безпосередньої комунікації політиків з виборцями. Блогінг відкриває нові можливості для взаємодії з громадськістю, оминаючи традиційні медіа та створюючи більш персоналізовані й інтерактивні канали комунікації.

Україна, як молода демократія, що проходить етапи становлення політичних інститутів і засобів публічної комунікації, не залишилась осторонь цих змін. Починаючи з президентських і парламентських виборів 2019 року, політичні кампанії стали використовувати нові медіа-технології, що радикально змінило формат політичної комунікації. Політичні лідери та партії почали активно використовувати блоги та соціальні мережі як інструмент для мобілізації підтримки та впливу на громадську думку. Це явище відкрило нові перспективи для формування електоральних настроїв, водночас створюючи ризики маніпуляцій і дезінформації.

Підсумки останніх виборчих кампаній в Україні показали, що блогінг та соціальні медіа стають

важливими інструментами політичної боротьби. Платформи, такі як Facebook, Twitter, Instagram, YouTube, стають полем для політичної агітації, що змінює традиційний порядок ведення виборчих кампаній і підсилює політичну конкуренцію. Але з іншого боку, відсутність належного регулювання цих медіа відкриває двері для використання маніпулятивних технологій, фейкових новин і дезінформації, що ставить під сумнів етичність політичних процесів.

Однією з головних проблем залишається невідале копіювання західних моделей використання блогінгу, без врахування національних особливостей і політичного контексту України. Це знижує ефективність політичної комунікації та ставить виклики перед політичними акторами у створенні справжньої діалогової платформи з виборцями.

Таким чином, блогінг як засіб політичної комунікації в Україні стає важливим дослідницьким об'єктом. Вивчення його ролі та особливостей використання у сучасних політичних процесах має як теоретичне, так і практичне значення. Аналіз тенденцій розвитку блогінгу та його впливу на політичні процеси дозволить краще зрозуміти, як змінюються методи політичної комунікації у цифрову епоху, а також визначити перспективи розвитку цього явища в Україні.

Мета та завдання роботи. Метою роботи є визначення специфіки використання блогінгу як сучасного засобу політичної комунікації та його впливу на формування громадської думки та електоральної поведінки в Україні.

Для реалізації цієї мети ставляться такі задачі:

- визначити ключові напрями розвитку політичного блогінгу в Україні та світі;
- за допомогою компаративістського підходу проаналізувати вплив блогінгу на політичну комунікацію в порівнянні з традиційними засобами масової інформації;
- виявити особливості використання блогінгу як інструменту взаємодії між політиками та електоратом;
- дослідити роль блогінгу у формуванні політичних наративів та мобілізації виборців під час виборчих кампаній в Україні;
- оцінити ризики використання блогінгу для політичної дезінформації та маніпуляцій у сучасному політичному процесі.

Методи дослідження. системний метод було застосовано для розгляду блогінгу як складової сучасної політичної комунікації, що включає взаємодію політиків, громадськості та медіа в умовах цифрового середовища; структурно-функціональний метод допоміг виявити основні функції політичного блогінгу, такі як формування політичних наративів, вплив на громадську думку та забезпечення безпосередньої комунікації між політиками і виборцями; компаративний метод було застосовано для порівняння політичного блогінгу з традиційними формами політичної комунікації, а також для аналізу досвіду використання блогінгу в політичних процесах різних країн; контент-аналіз використовувався для дослідження змісту політичних блогів та повідомлень у соціальних мережах.

Результати. Сучасний світовий та національний досвід переконливо свідчать про те, що саме інформаційно-комунікаційний фактор є визначальним для абсолютно усіх суспільно-політичних перетворень. Ефективність політичної комунікації визначає характер розробки політичних стратегій та вибору комунікативної тактики. Здатність політичних суб'єктів використовувати інноваційні технології, визначають результативність політичної комунікації, що дозволяє мобілізувати та активізувати людський потенціал навколо досягнення спільної мети. Технологічні підходи повинні відповідати суспільним можливостям та вимогам сучасності. У сучасній цифровій епохі комунікація переміщується у віртуальний простір, що вимагає оперативності та масової участі. Цей тренд поширюється на всі сфери життєдіяльності, включаючи політичні комунікації, тому важливо впроваджувати інноваційні засоби, які відповідають вимогам сучасності. Тому нам потрібно говорити про політичний блогінг.

Вивченням поняття політичного блогерства найбільш активно почали займатись американські та європейські політологи, після так званих «Твіттер революцій» у 2010–2011 роках, коли за допомогою публікацій на особистих сторінках, громадські діячі домоглись активізації та консолідації населення, що призвело до повалення авторитарних режимів у Тунісі та Єгипті. Тоді, активісти різних рівнів у свої публікаціях давали свою власну оцінку діяльності діючої влади та згодом закликали до участі у мітингах. Однак, тоді поняття «політичного блогерства» розглядалось як складова інформаційного механізму впливу в рамках феномену «гібридних війн». Окремо поняття «політичного блогерства» як самостійної категорії ніхто не вивчав. Саме це обумовлює не достатню наукову розробленість проблематики блогерства.

Говорячи про феномен «політичне блогерство», перш за все варто почати з етимології поняття. Через слабку наукову базу в сфері дослідження феномену «політичне блогерство», неможливо знайти єдине визначення даного поняття. Словник української мови фонду НАН України визначає «блог» як веб-сайт, головний зміст якого – записи, зображення та мультимедіа злободенної тематики, що регулярно додаються [6]. Дане визначення лише частково розкриває сутність поняття «блогерство», так як сьогодні, окремі блог-платформи, такі як «LiveJournal», майже повністю пішли у минули, поступившись місцем сторінкам в соціальних мережах. Тобто, сучасний блогінг – це процес створення та публікування контенту у вигляді записів в соціальних мережах, рідше на сторінці персонального блогу, з метою залучення аудиторії та створення особистого бренду. Блогери можуть створювати контент у різних форматах, включаючи тексти, фотографії, відео та аудіо, а також поєднання цих форматів.

Тобто, політичне блогерство – це активність блогера (громадського діяча, політика або журналіста), спрямована на аналіз політичних подій, процесів або дій уряду та коментування їх. Політичні блогери можуть висловлювати свою думку з питань політики, обговорювати політичні програми, закони, а також надавати інформацію про політичні постаті та їх діяльність.

Політичне блогерство в Україні є одним із найдинамічніших та найвпливовіших явищ у вітчизняному інтернет-просторі, роль блогерів в соціальних мережах та на інтернет-платформах значно зростає. Це особливо помітно сьогодні, коли Україна знаходиться у стані війни та коли більшість мас-медіа відображають різні сторони конфлікту. За останні два роки на просторах українського сегменту інтернету з'явилося багато нових обличчя, які сформували свою аудиторію завдяки вмінню аналізувати різні інформаційні джерела та коментуючи поточну політичну ситуацію.

Варто зауважити, що сьогодні, пересічні користувачі Інтернету все частіше обирають саме блогерів як головне джерело новин та довіряють їхній думці, оскільки вважають що вони є незалежними, більш об'єктивним та не підлягають цензурі з боку влади або засобів масової інформації. Так, згідно дослідження яке проводила міжнародна організація USAID-Internews у листопаді 2022 року, щодо поточного стану українського медіа та рівня довіри до ЗМІ, виявилось, що загальний показник людей які користуються інтернетом для читання новин досяг відмітки у 85%, а соціальним мережами, як основним джерелом інформації, користується 74% [7].

Такі результати дослідження пов'язані з падінням рівня довіри до традиційних медіа – телебачення, друковані видання або радіо. Так, на загальнонаціональному рівні телебаченню, радіо та друкованій пресі довіряє 48%, 23% та 16% відповідно [7].

Саме 2022 рік став переломним, коли відбулися суттєві зміни у споживанні новин – соціальні мережі стали основним джерелом інформації, у той самий час, коли аудиторія телебачення, друкованої преси, радіо або навіть інтернет-сайтів, значно скоротилась. У минулому році саме Telegram став головною соціальною мережею не тільки для комунікації, а й як інформаційне джерело. У той самий час, Facebook та Viber значно скоротили охоплення аудиторії та втратили свої позиції як інформаційні джерела. Також, згідно результатів дослідження, близько 60% респондентів довіряють новинам отриманим з соціальних мереж, а майже половина – довіряє інформації отриманій на різних інтернет-сайтах [7].

Тобто, результати даного дослідження яскраво показують, що традиційні ЗМІ поступово втрачають аудиторію, а рівень довіри до них постійно знижується, що обумовлено значним рівнем цензури та контролем з боку влади або різних політичних сил. У той самий час, соціальні мережі значно збільшили свою аудиторію через те, що вони не лише можуть бути основним засобом комунікації з близькими, а й можуть оперативно надавати актуальні новини. Все це стимулювало та пришвидшувало розвиток політичного блогерства, зробивши його один з основних джерел новин.

Крім того, користувачі Інтернету все частіше обирають саме блогерів як головне джерело новин, довіряючи їхній думці та оцінці, оскільки вважають, що вони не підлягають тискам, цензурі та є більш об'єктивними.

В результаті, зареєстровано значний ріст кількості користувачів Телеграму та Ютубу, які відвідують блогерські канали, що свідчить про те, що віртуальні блогери стали впливовими інформаційними джерелами в Україні та є ключовими гравцями в онлайн-інформаційному просторі [7].

У контексті проведення телемарафону «Єдині новини» урядом України з метою повідомлення

населення про ситуацію, що склалася внаслідок російської агресії, стає важливим мати доступ до альтернативної інформації від блогерів-експертів, які мають авторитет у суспільстві.

Повертаючись до дослідження яке проводила USAID-Internews у листопаді 2022 року, найбільше українці читають Сергія Притулу (16%), Дмитра Гордона (10%), Олексія Арестовича (10%), Юрія Бутусова (4%) та Сергія Стерненка (4%) [7].

Також, серед найвідоміших політичних блогерів в Україні можна виділити Андрія Портнова, Сергія Притулу, Олексія Гончаренка, Тараса Березовця, Юрія Бутусова та інших. Частина з них є громадськими діячами, журналістами, істориками, політиками, але всі вони пишуть про політичні події, даючи власну оцінку поточній ситуації. Перш за все, це обумовлено тим, що кожний політичний блогер формував свою цільову аудиторію, яка використовує його як джерело інформації, спираючись на власний бекграунд.

Так, наприклад, Олексій Гончаренко відомий як народний депутат України та член ПАРЕ, завдяки своїм заявам та критиці в сторону діючої влади. Саме це сформувало його політичний капітал та надало йому певний рівень довіри, що дозволило стати успішним політичним блогером, який надає актуальні новини та надає власні коментарі поточній ситуації.

Журналіст і політичний експерт Віталій Портников є прикладом особи, яка забезпечує інтенсивне інформування під час воєнного конфлікту. Він щоденно публікує відео матеріали на своєму каналі на платформі YouTube, які дають оперативну оцінку головним фактам російсько-української війни. Його канал авторських коментарів має понад 349. тис. фоловерів, і він присвячений аналізу військової ситуації в Україні. Крім того, Віталій Портников також веде відеоблог «Точка зору» на Радіо Свобода Україна, де надає аналітику найважливіших подій в децю коротшому форматі. Він розглядає широку проблематику від геополітики до емоційної оцінки дій ворога, викривання злочинів керівництва Росії та політичного прогнозування розвитку ситуації в Україні.

Окремо потрібно згадати телеграм канал «Лачен пише», який є одним із форtpостів інформаційного насичення українців має на різних платформах до двох мільйонів підписників. Автор цього каналу, Ігор Лаченков, акумулює з початку війни всі важливі події, насичуючи їх емоційними коментарями. Відмінна риса його блогосфери, що він активно висвітлює роботу з благодійним фондом «Повернись живим», який має сильну медійну популярність завдяки гучним зборам пожертвувань і закупівлям військового спорядження чи техніки.

Умови війни дали поштовх для появи нових блогерів, які навряд чи знайшли б свою аудиторію в інший час. Звичайні аматори та спікери здобули

значний авторитет завдяки своїм висловлюванням в умовах нової інформаційної політики. Серед таких народних улюбленців, також слід зазначити, можна виділити Олексія Арестовича та Віталія Кіма.

Блогери отримали нову роль в публічній комунікації завдяки використанню раніше недоступних інструментів, що дозволяє кожному мати можливість висловлювати свою думку. Розвиток інтернетизації та глобалізації створюють безліч можливостей для комунікації. У контенті професійних комунікаторів, таких як Віталій Портников, використовуються журналістські стандарти підходів до висвітлення інформації, що відрізняється від іншого контенту блогерів. Однак, інший контент також є важливим в умовах війни, такий як офіційна оперативна інформація, інтерпретація важливої інформації або креативний контент, який залюбки споживає аудиторія.

Значення політичного блогінгу в аспекті політичного дискурсу виявляється в тому, що цей блогінг, який є частиною нових ЗМІ, представляє собою більш опосередкований голос політичного інституту або політика, що свідчить про домінування дискурсу мас-медіа. Лексико-стилістичні особливості та їх функції є особливим інтересом у вивченні політичного блогінгу, який має високий потенціал впливу на реципієнтів завдяки прийому маніфестації блогером власної думки. Вільність від нав'язування певної ідеології дає блогерам можливість спрямовувати свої думки на зняття двозначності в дискурсі політичних акторів та прояснення сутності певної політичної події. Політичний блог-дискурс забезпечує зворотний зв'язок, дозволяючи адресатам реагувати на дану інтерпретацію події, а вираз особистої позиції авторів робить блоги важливим інструментом для вираження думок і політичного аналізу [8].

Окремо, хотілось би виділити приклад, коли політичний блогінг допоміг створити суспільний резонанс та посприяв винесенню на засідання Верховної Ради України окремого законопроект. Поговоримо про кейс Олексія Гончаренка та питання яке він публічно підняв, щодо повернення військовослужбовцям додаткових виплат у розмірі 30 тис.грн.

Спершу трохи цифр про аудиторію Олексія Гончаренка в соціальних мережах. Так, за даними порталу «Слово та діло», народний депутат займає 11-те місце серед найбільш Youtube-блогерів України [3]. На сьогоднішній день, загальна аудиторія народного обранця у всіх соціальних мережах складає приблизно 1,3 млн підписників, що є один з найбільш показників серед усіх українських політиків. Перш за все, це говорить про реальний важіль впливу політика на громадську думку саме за допомогою постійно зростаючої аудиторії в соціальних мережах.

Тепер власне поговоримо про кейс щодо повернення військовослужбовцям додаткових виплат у розмірі 30 тис грн. Після початку повномасштабного вторгнення російської федерації, 8 березня 2022 року уряд прийняв постанову, яка передбачала виділення додаткових 30 тисяч гривень на місяць військовим Збройних сил, Служби безпеки, Служби зовнішньої розвідки, розвідки Міністерства оборони, Національної гвардії, Державної прикордонної служби.

Однак, 1 лютого 2023 року порядок виплат додаткових 30 тисяч гривень було змінено, про що народний депутат Гончаренко вже наступного дня повідомив у соціальних мережах, записавши декілька відео роликів з критикою діючої влади [9]. За новими правилами, виплат були позбавлені усі хто знаходиться поза зоною бойових дій.

В умовах війни та після сотень корупційних скандалів по усій країні новина про позбавлення військових додаткових виплат була гостро сприйнята суспільством та військовим окремо; тисячі публікацій в соціальних мережах з призивом до влади відмінити це рішення, стало явною ознакою гостроти проблеми. І вже 24 лютого 2023 року, на засіданні ВРУ Гончаренко вносить правку щодо повернення виплат, однак, її не прийняли [9].

21 березня на засіданні ВРУ підіймається питання щодо бюджету, однак виплати не приймають, Гончаренко підіймає гостро питання і заявляє що буде боротись. Про це він заявляє на своїй сторінці [4]. А вже через три дні, 24 березня 2023 року Олексій Гончаренко подає електронну петицію до президента України з проханням розглянути питання повернення військовослужбовцям премії 30 тис грн. Важливо, що у своїх соціальних мережах народний обранець жодного разу не пише про створення петиції та необхідності її підписати. Однак, існуючий резонанс у суспільстві швидко підхопив петицію, про що писали громадські діячі та активісти на своїх сторінках у соціальних мережах. Саме в цей момент аудиторія починає активно коментувати Гончаренка, а він у свою чергу починає піаритись на даній темі, стаючи рупором вирішення проблеми.

Вже 7 квітня, петиція набирає 25 тис. голосів та тепер на неї повинен відповісти президент. Про це Олексій пише у своїх соціальних мережах. Аудиторія сприймає це як перемогу, а народного обранця як людину, яка не боїться боротись з владою, задавати їй питання та досягати результату.

І ось, 10 квітня 2023 року на засіданні ВРУ приймається рішення про повернення додаткових виплат військовим [5]. Відео з О. Гончаренко, де він каже, що «дотиснув «слуг» та 30 тисяч повернуто військовим», набирає сотні тисяч переглядів [1]. Олексій Гончаренко стає новою месією для сотень тисяч військових, а його відео та публікації активно репостять.

Однак, вже 12 квітня депутат Володимир Цабаль з партії «Голос» вносить постанову 8312-П, щодо внесення правки до законопроекту, що тимчасово гальмує виплати до наступного засідання ВРУ. Про це О. Гончаренко пише та підіймає нову хвилю незадоволення народу. Того ж дня, 12 квітня О. Гончаренко надсилає листа до голови ВРУ з проханням про скликання позачергового засідання. Увесь цей процес супроводжується записом відеороликів з критикою до діючої влади. А вже 17 квітня 2023 року народний обранець подає петицію до президента, з прохання скликати позачергове засідання ВРУ та повернути виплати військовим [2]. На даний момент петиція збрала більше 18 тисяч підписів. Але тепер О. Гончаренко починає активно публікувати відеоролики, писати публікації в соціальних мережах та призиває до підтримки його петиції. В період з 17 квітня по 25 квітня 2023 року було записано 14 відеороликів, де О. Гончаренко звертається до своєї аудиторії з проханням підтримати петицію та критикуючи діючу владу.

Висновки. Підводячи підсумки щодо феномену «політичного блогерства, можна з упевненістю сказати, що політичні блогери можуть використовувати свої платформи, щоб підняти на громадське обговорення важливі політичні питання та поділитися своїми думками та ідеями. Вони можуть стати впливовими голосами в політичній арені та сприяти формуванню громадської думки. Однак політичне блогерство в Україні також стикається з проблемами, пов'язаними з цензурою та обмеженнями свободи слова. В останні роки ситуація погіршилася, особливо після введення закону про «медіа-концентрацію», який обмежує можливості для медіа-компаній та блогерів. Також було відмічено збільшення кількості тисків на блогерів з боку уряду та політичних сил. Попри ці проблеми політичне блогерство в Україні залишається важливим інструментом для громадськості, щоб висловлювати свою думку та стежити за діями політичних діячів.

Можна з впевненістю стверджувати, що саме за допомогою створення резонансу в соціальних мережах та підняття такого болючого питання в умовах війни, дозволяє О. Гончаренко не лише активізувати свою аудиторію та отримувати нових підписників, або майбутніх виборців, які віддадуть голос за нього, а впливає на прийняття політичних рішень та змушує діючу владу грати за його правилами. На даний момент уряд Зеленського знаходить в край складному становищі, так як не повернення виплат військовим вдарить по їх рейтингу та додасть додаткових політичних Гончаренко, але й повернення виплат також зробить останнього переможцем. Олексій Гончаренко чудово розуміє як комунікувати з аудиторією та продовжить збільшувати кількість своїх підписників.

ЛІТЕРАТУРА:

1. 30 тисяч повернено! Нарешті є справедливість! *Допис Олексія Гончаренко в Instagram*. URL: <https://www.instagram.com/reel/Cq5GI3cOBUL/>
2. Закликаємо провести позачергове засідання Верховної Ради для розблокування рішення про повернення 30 тисяч гривень захисникам! Електронні петиції – Офіційне інтернет-представництво Президента України. *Електронні петиції – Офіційне інтернет-представництво Президента України*. URL: <https://petition.president.gov.ua/petition/189380>
3. Кого дивляться українці під час війни: топ вітчизняних YouTube-блогерів із найбільшою аудиторією. *Слово і Діло*. URL: <https://www.slovoidilo.ua/2022/10/24/infografika/suspilstvo/koho-dyvylyatsya-ukrayinczi-vijny-top-vitchyznyanykh-youtube-bloheriv-najbilshoyu-audytoriyeyu>
4. Олексій Гончаренко. Збільшений державний бюджет більше, ніж на півтрильйона. *Instagram*. URL: <https://www.instagram.com/p/CqDtaQLu2Qp/>
5. Рада підтримала повернення 30 тисяч доплат військовим. Це зроблять коштом зарплат держслужбовців. *Суспільне Новини*. URL: <https://suspiine.media/441186-rada-povernula-30-tisac-doplat-vijskovim/>
6. СЛОВНИК УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ONLINE. URL: <https://sum20ua.com/Entry/index?wordid=191052&page=180>
7. Українські медіа, ставлення та довіра у 2022 р. *Опитування USAID-Internews щодо споживання медіа*. URL: <https://internews.in.ua/wp-content/uploads/2022/11/Ukrainski-media-stavlennia-ta-dovira-2022.pdf>
8. Формування україномовної блогосфери в контексті політичної комунікації в мережі Інтернет. *НАУКОВИЙ ЖУРНАЛ «ПОЛІТИКУС»*. URL: <http://dspace.pdpu.edu.ua/bitstream/123456789/10646/1/Dyachenko.pdf>
9. Щодо виплат 30 тис. грн військовим. *Допис Олексія Гончаренко в Facebook*. URL: <https://www.facebook.com/alexeygoncharenko/posts/pfbid02frafbGz28ocCxxEXMDLUCCKs3hwHdAHjox6L6Nqa6ebTVPsGFno5UaLUw671NbsYI>
10. Щодо вирішення питання виплат по військовим. *Допис Олексія Гончаренко в Facebook*. URL: <https://www.facebook.com/alexeygoncharenko/videos/747280436771864/>

REFERENCES:

1. 30 tysyach poverneno! Nareshti ye spravedlyvist! *Dopys Oleksiya Honcharenko v Instagram*. URL: <https://www.instagram.com/reel/Cq5GI3cOBUL/>
2. Zaklykayemo provesty pozacherhove zasidannya Verkhovnoyi Rady dlya rozblokuvannya rishennya pro povernennya 30 tysyach hryven zakhysnykam! Elektronni petytsiyi – Ofitsiyne internet-predstavnytstvo Prezydenta Ukrayiny. Elektronni petytsiyi – Ofitsiyne internet-predstavnytstvo Prezydenta Ukrayiny. URL: <https://petition.president.gov.ua/petition/189380>
3. Koho dyvylyatsya ukrayintsi pid chas viyny: top vitchyznyanykh YouTube-bloheriv iz naybilshoyu audytoriyeyu. *Slovo i Dilo*. URL: <https://www.slovoidilo.ua/2022/10/24/infografika/suspilstvo/koho-dyvylyatsya-ukrayinczi-vijny-top-vitchyznyanykh-youtube-bloheriv-najbilshoyu-audytoriyeyu>

ukrayinczi-vijny-top-vitchyznyanyx-youtube-bloheriv-najbilshoyu-auditoriyeyu

4. Oleksiy Honcharenko. Zbilshenny derzhavnyy byudzhet bilshe, nizh na pivtrylyona. Instagram. URL: <https://www.instagram.com/p/CqDTaqLu2Qp/>

5. Rada pidtrymala povernennya 30 tysyach doplat viyskovym. Tse zroblyat koshtom zarplat derzhsluzhbovtiv. Suspilne Novyny. URL: <https://suspilne.media/441186-rada-povernula-30-tisac-doplat-vijskovim/>

6. SLOVNYK UKRAYiNSKOYi MOVY ONLINE. URL: <https://sum20ua.com/Entry/index?wordid=191052&page=180>

7. Ukrayinski media, stavlennya ta dovira u 2022 r. Opytovannya USAID-Internews shchodo spozhyvannya media. URL: [https://internews.in.ua/wp-content/](https://internews.in.ua/wp-content/uploads/2022/11/Ukrayinski-media-stavlennia-ta-dovira-2022.pdf)

[uploads/2022/11/Ukrayinski-media-stavlennia-ta-dovira-2022.pdf](https://internews.in.ua/wp-content/uploads/2022/11/Ukrayinski-media-stavlennia-ta-dovira-2022.pdf).

8. Formuvannya ukrayinomovnoyi blohosfery v konteksti politychnoyi komunikatsiyi v merezhi Internet. NAUKOVYY ZhURNAL «POLITYKUS». URL: <http://dspace.pdpu.edu.ua/bitstream/123456789/10646/1/Dyachenko.pdf>

9. Shchodo vyplat 30 tys. hrn viyskovym. Dopys Oleksiya Honcharenko v Facebook. URL: <https://www.facebook.com/alexeygoncharenko/posts/pfbid02frafbGz28ocCxvEXMDLUCCKs3hwHdAHjox6L6Nqa6ebTVPsGFno5UaLUw671NbsYI>

10. Shchodo vyrishennya pytannya vyplat po viyskovym. Dopys Oleksiya Honcharenko v Facebook. URL: <https://www.facebook.com/alexeygoncharenko/videos/747280436771864/>

Blogging as a modern means of political communication

Bakhmetiev Andrii Yevheniiiovych

Postgraduate Student at the Department of Political Science and Law South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushynsky Staroportofrankivska str., 26, Odesa, Ukraine
ORCID: 0000-0002-8509-0003

The article examines the specifics of using a political blog as a political communication tool of modern Ukrainian politicians.

It is justified that recent years have become a turning point in the use of blogging as a means of political communication, as this tool has become important for the interaction of politicians with voters. Today, political leaders actively use blogs and social networks to promote their ideas and programs, political blogging has gained the status of an effective communication technology that can compete with traditional mass media and administrative resources.

It was determined that blogging as a modern tool of political communication is radically different from traditional forms of political influence. Social media and blogging platforms provide a direct and personalized connection with the electorate, making this form of communication unique and influential. Politicians are given the opportunity to control their messages without the participation of traditional media, which used to be monopolies in shaping public opinion. It is shown that the process of virtualization of political communication not only changed the forms of interaction with the public, but also led to the emergence of new tools for analyzing public opinion based on data from social networks and blogs. This allows political actors to more accurately understand the mood of voters and adapt their strategies according to changes in society.

The peculiarities of blogging as a political tool are identified, in particular its ability to provide a quick reaction to events, mobilize support and influence the formation of public opinion. Political leaders use blogs to promote their positions, respond to crises, and create an image focused on direct communication with the electorate.

It is concluded that blogging, as a means of political communication, is not only a modern trend, but is an important element of the democratic process, which allows politicians to interact more effectively with the public. The development of political blogging in Ukraine, despite the challenges and difficulties, has positive prospects and will contribute to gradual changes in the mass consciousness and political culture of the country.

Key words: political blogging, political blog, blogosphere, blogging, political communication, mass media, political consciousness, public opinion, social media.